

«ВК» Шляхами Кобзаря

Мандрував Т. Г. Шевченко нашим краєм

„Из Кременца пошел я через село Верба в Дубно, а из Дубно на Остог, Корець...”

Цю цитату Т. Г. Шевченка із повісті „Варнак” наводять як автобіографічний запис мандрівки великого поета нашим краєм.

11-12 жовтня минає 160 років відтоді, як Т. Г. Шевченко ступив на Корецьку землю. Подорож його в жовтні 1846 року пройшла через літописні місця Корець, Острог, Дубно, Кременець.

Дослідники вважають, що Тарас Григорович зупинився в Корці на постоялому дворі, де були кімнати для приїжджих. Цей будинок зберігся і понині. Це - приміщення, де знаходиться районна центральна бібліотека і районний історичний музей.

Т. Шевченко зупинився в Корці не лише відпочити, але й оглянути архітектурні пам'ятки, поспілкуватися з мешканцями, приськими селянами-кріпаками.

Поета та художника цікавили пам'ятки старовини, ошатні церкви, костел, будівлі монастиря, краєвиди Корця.

Можливо у нашому місті він зробив кілька малюнків, тому, що в обласному краєзнавчому музеї зберігається малюнок околиці Корця без підпису автора і більшість варіантів, що це малюнок саме Т. Г. Шевченка.

Пізніше він про Корець згадує в повісті „Варнак” і „Прогулка с удовольствием и не без морали”.

Чомусь в Т. Шевченка склалося враження про Корець, як про місто минулого. В повісті „Прогулка с удовольствием и не без морали” Шевченко глибоко роздумує над історичним минулим України та її народу.

По всіх врахованих догадках Тарас Григорович, подорожуючи із Житомира до Корця дістав-

ся не пізніше 11 жовтня, ймовірно, заночувавши тут, продовжив подорож. На 16-17 жовтня дістався Почаїва, а десь 21 жовтня знову вирушав у зворотню путь. Відвідавши поле Берестецької битви, доїхав до Дубна між 21 і 22 жовтня, а наступного дня подолав відстань до Острога (а можливо і до Корця).

Подорож в жовтні 1846 року була останньою мандрівкою поета на волі. Для багатьох поколінь українців – Шевченко означає так багато, що сама собою створюється ілюзія, ніби ми про нього все знаємо, все в ньому розуміємо. Та це лише ілюзія. Шевченко не вичерпний і нескінченний і для прийдешніх поколінь. Його творчість це не тільки те, що вивчаємо, а й те чим живемо.

Хотілося б, щоб в душі у кожного з нас, в благородних помислах і державних ділах воскресали його слова:

*„Свою Україну любить,
Любить її... Во время люте,
В останню тяжкую минуту
За неї Господа молитъ”...*

Корчани гордяться історією свого древнього міста, яка так тісно пов'язана з творчістю Т. Г. Шевченка. Серед зелені квітів перед приміщенням центральної районної бібліотеки та музею стоїть пам'ятник Т. Г. Шевченку. Іменем його названа одна із вулиць нашого старовинного міста.

До 160-річчя перебування генія України працівниками ЦРБ організована прем'єра книжково-ілюстрованої виставки „Уклін тобі, Кобзарю, великий наш пророче”

Н.ГРАНОВСЬКА